

Освештан Храм Св. Георгија на Трси: Црква је лађа спасења, гдје су сви браћа и сестре у Христу

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије и Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије данас, 6. августа 2023. године, у недељу 9. по Духовима, служили су, са свештенством уз молитвено учешће вјерног народа, Свету архијерејску литургију и освештали Храм Светог великомученика Георгија у пивском селу Трса.

Ријечима архипастирске поуке, освртом на прочитано јеванђелско зачало, сабранима се обратио се Епископ будимљанско-никшићки Методије, који је истакао да је овај обновљени храм лађа спасења не само народа који је овдје живио, ходио, рађао се, умирао и сахрањивао поред ове светиње, него и свих оних који су долазили и притицали овај светињи да се Богу помоле, да се њихове молитве чују у Небеском царству Христовоме.

“Чули смо у Светом јеванђељу, гдје је Господ на чудесан начин нахранио 5.000 људи, осим, каже Јеванђелист, жена и дијете, који су ишли за Њим у пусто мјесто, следујући Га и слушајући ријеч Његову спасоносну јеванђелску,

како треба живјети и како треба умирати да би се задобило Царство небеско”, бесједио је Његово преосвештенство.

Подсјетио је да је 5 хљебова и двије рибе Господ благословио и преломио те “сви једоше и наситише се, и накупише комада што претече дванаест котарица пуних”. Онда је Господ рекао својим ученицима да иду преко Генисаретскога језера на другу страну, а Он ћу им се придружити. И отпустивши народ, попе се на гору да се у самоћи и у ноћу помоли Богу:

“То је нама наук да сљедујући за Христом, као што Он није тражио подршку, основну и кључну своје мисије и проповиједи свога живота на земљи, у друштвено-политичким или националним заједницама које су тада биле, није купио поене, ишао по градовима, да би на основу чуда које је чинио, придобијао за себе присталице, него је у самоћи отишао на гору да се помоли Богу и да оно што ради се заснива једино и само на Његовом односу са Оцем својим небеским, и на томе заснива цијелокупно своје дјело и мисију. ”

И као што је обећао својим ученицима, Господ им се придружио у току ноћи ходајући на чудесан начин да би их и на тај начин охрабрио да иду за Њим, због страха јудејскога који су их прогонили због тога што је Исус проповиједао. И ходећи по мору, Исус је дошао по води до лађе, а била је велика бура, таласи. Ученици су се додатно уплашили и узнемирили видјевши утвару која иде по води и од страха повикали, а Господ им говори оно што се стално кроз Јеванђеље чује из Господњих ријечи: „Не бојте се, ја сам, вјерујте!” А онда Петар, који се увијек истицао испред осталих апостола, каже: „Господе, ако си ти, реци ми да дођем теби по води.” И Господ му то дозволи и одобри и он ходајући према Њему у једном моменту почиње да тоне. То се догодило онда када је скинуо поглед са Исуса и обазрео се на околности који су тада владале око њега: на јак вјетар и високе таласе. Видјевши те стихије морске и ваздушне, које иду на њега, заборавио је на Онога ка коме је ишао, препао се и почео да се дави и тоне. И кад је видио да ће да се удави, опет се сјетио Господа и завапио: „Господе, спасавај!” И вади га Господ, подиже на површину и каже: „Маловјерни, зашто посумња?” Улазе у лађу и тога момента кад Он улази у лађу, стишава се вјетар и умирује море.

“Лађа у којој су се возили и пловили апостоли, у коју је ушао Исус, у ствари је слика Цркве Божије, слика овога храма гдје смо се ми окупили као лађе спасења од вјетрова и таласа овога свијета и овога живота, свих искушења, недаћа које нас налазе док смо овдје на земљи. А сигурна лађа спасења није лађа сама по себи и црква која се љуљала док Христос није ступио у њу. Сигурност њена и наша у њој је само ако је Христос међу нама, а Христос је

овдје у овоме храму у Светим тајнама и својим благодатним енергијама које шаље на нас, док се ми молимо и учествујемо у Светој литургији. То Његово присуство међу нама врхуни у Светој тајни причешћа Тијелом и Крвљу Његовом којом ћемо се, ако Бог да, овдје на овој служби причестити”, нагласио је Владика.

Поучио је сабране да за припрему сједињења са Господом није довољно само испуњавање неких прописа и задатака. Срце људско је оно које тражи Господ за себе, не само одвојених 5 или 15 или 30 минута да се прочита неко штиво или молитва.

“Господ хоће срце наше цијелокупно, јер је то мјесто и престо у коме Он треба да се усели и устоличи и у којем ћемо се ми срести с Њим, у срцу нашем и у дубинама бића нашега и ту ћемо, гдје буде Он, бити на сигурном мјесту – у лађи спасења и у Царству небескоме. Господ нека нас удостоји свога присуства и своје посјете благодатне, спасења, као што је удостојио све ове наше претке”, казао је Преосвећени Епископ Методије, додавши да као што се Исус повлачио у гору и молио Оцу своме, тако се и наш народ повлачио, када је био нападнут од разних освајача и империја, у ове планине и горе, молећи се Богу. И онда када се прво ослободио од гријеха и ђавола, свих лоших особина и међусобних зађевица, свађа и препирки, Бог је дао слободу народу нашем и од спољашњих непријатеља.

“У оној мјери у којој смо се ми за Њега везали и на Њега мислили, у тој мјери смо стабилно и ходили по мору ове историје и овога живота као народ. А кад смо са Њега скидали поглед и гледали на друге ствари околу, потуцајући се по њивама глади тада смо се давили у мору и недаћама овога живота и дезинтегрисали као заједница, као народ. А онда опет у том одсудном моменту, скоро удављени, када се сјетимо Њега и завапимо опет се консолидујемо, сабирамо и устајемо, исправљамо и обнављамо као народ. Никад се не можемо обновити, постати цијелост, постати сложни, јаки без Христа, ако се Он међу нас не усели, ако Он не буде центар око кога ћемо се сабирати и као народ и као појединци. Бог да вас благослови и удостоји Царства небескога”, поручио је на крају свог обраћања Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије.

Митрополит Јоаникије: Црква обједињава све

На крају Литургије бесједио је Високопреосвећени Митрополит Јоаникије који је истакао да су данас на Трси доживјели пуноћу радости духовне јер даде Бог да се обнови овај свети храм. Казао је да се само може замислити каква је

пуноћа била када је ова светиња подигнута 1899. године, ако се узме у обзир колико је тада овдје било народа, колико ђака по школама, као и оваца по пасиштима. Међутим, иако се времена мијењају, вјера се не мијења, већ вјера, част и поштење увијек имају исту садржину и значење и дају смисао живота. Владика је примјетио да људи, иако су се одселили, нијесу заборавили своје коријене, ваћ да његују памћење и ма гдје да живе, сјећају се свога завичаја, рођенога огњишта, гробова својих предака, а посебно својих светиња, и то је оно што посебно радује.

“И ево догађа се пред нашим очима нешто чудесно. Ови крајеви и ове светиње, које су изгледале напуштене, па и огњишта напуштена, и гробови заборављени, они сада повратком нашега народа вјери, дају нову снагу и нову свјезину нашем роду и обједињавају нас у Духу Светоме. Једино и право јединство међу људима је јединство у Духу Светоме”, поручио је Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, подсјетивши да се често дешава када нам је неко и близак сродник, али није истога духа, да се удаљимо, па се често најближи сродници и завађују зато што су се прво у духу удаљили.

Црква обједињава све и чини свакога блискога једно другоме, појаснио је Митрополит и додао:

“Ми смо у Цркви сви браћа и сестре у Христу Исусу Господу нашему. Имамо једнога Оца нашега небескога, коме се молимо и према коме имамо слободу да увијек куцамо на вратима Његове љубави и Његовога срца, да нам отвори двери свога милосрђа. И имамо сви једну мајку, то је Српска православна црква. Али то је једна света и саборна и апостолска Црква, јер је Српска православна црква у јединству са свим православни светим Божјим Црквама по цијелој васељени. И знамо када обновимо један храм, макар то било у крајњој забити, али немојте мислити да је ово забит, ово је данас мјесто љепоте и духовне висине, и тамо гдје има храм у коме се служи Света служба Божија не може бити забит ма гдје то било, дакле ма гдје да се обнови храм Божији, то је радост за цијелу православну васељену и то је васељенска радост”, казао је Високопреосвећени и додао:

“И као што су ваши преци некада у своје вријеме, када су овај храм подигли, завршили и освештали, доживјели пуноћу радости, и ми данас ту пуноћу радости и духовнога братскога јединства овдје уживамо. Али можда више захваљујући вашим прецима него вама самима, зато што је теже њима било тада подићи овако велики и лијепо храм у овоме селу, него данас саборни храм у некоме граду. А они су га подизали у славу имена Божијега и ради учвршћења свете православне вјере, као знак своје вјере да се имају ће

сабирати и окупљати и Богу молити, али исто тако и да оставе јасно завјештање своме потомству.”

По његовим ријечим наш народ, који је био једно вријеме залутао и у доброј мјери запоставио своје храмове, имао је цијело вријеме позив Божији преко ових светиња да се врати својим коријенима. И, хвала Богу, вратио се у доброј мјери, не баш у потпуности, а као свједочанство томе је обнова постојећих и изградња нових храмова:

“То је велика радост и велико духовно укријепљење и оснажење. Посебно данас то доживљавамо оvdје на Трси, јер видимо да су људи који су обнављали овај свети храм, радили са великом вољом, са великим стрпљењем уз примјену струке. Радили су онако како ваља и како Бог заповиједа и зато је то данас све лијепо и красно видјети, и овај сабор је данас тако лијеп зато што су они уложили свој труд и љубав, и вратили се на пут својих предака који су им оставили овај храм као свето завјештање свете православне вјере, да га чувају и његују у све дане свога живота и да га још љепшега оставе своме потомству.”

На крају је Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, у своје име и у име Преосвећеног Епископа Методија, пожелио да све који су се уградили у ову светињу Бог награди:

“Колико је год ко учинио, нека Бог умножи добро у њиховим домовима, прије свега да их обдари добрим здрављем и сваком радошћу, и земаљском и небеском. Нека буде срећна обнова овога светога храма и овај свети сабор нека буде благословен, свима вама на здравље и на спасење и на радост. Амин, Боже дај, на многа и блага љета!”

Најзаслужнијима уручене архипастирске грамате

Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије одликовао је архипастирским граматама за показану љубав и добротинство према својој Светој цркви, а нарочито приликом обнове Храма Светог великомученика Георгија на Трси г. Рада Живковића, Александра Милосављевића, Жарка Калуђеровића, Милоша Јокановића са Трсе и Хајриза Брчвака.

Након Литургије заједничарење је настављено уз свечану трпезу љубави и богат културно-умјетнички програм.

Црква Светог Георгија на Трси

Црква Светог Георгија у општини Плужине саграђена је после Херцеговачког устанка. Негдје се наводи да је изграђена 1899. као саборни храм села: Подмилогоре (насељавају га Јокановићи), Херцег стране (Крунићи, Баланцићи, Бјелаковићи), засеок Кулић (Кулићи и Гредићи), Доњи и Горњи Унач (Крунићи, Миличићи, Ушћумлићи и Мирковићи) и центра МЗ Трса (Јокановићи, Краљачићи, Дондићи). Храм је обновљан 1967. Храм је прилична оштећења претрпио у вријеме земљотреса, па је 2004. урађено ињектирање чиме је донекле заштићен од даљег пропадања.

Крајем 2017. године са благословом Митрополита Јоаникија, тадашњег епископа будимљанско-никшићког, формиран је Црквени одбор на челу са Милошем Јокановићем који је кренуо у нову обнову светиње.

Село Трса налази се на Пивској планини на надморској висини од 1450 метара. У непосредној близини села, које је на дванаестом километру регионалног пута Плужине-Жабљак, су живописни кањони ријека Пиве, Таре и Сушице, а само село је смјештено испод обронака горостасног Дурмитора.

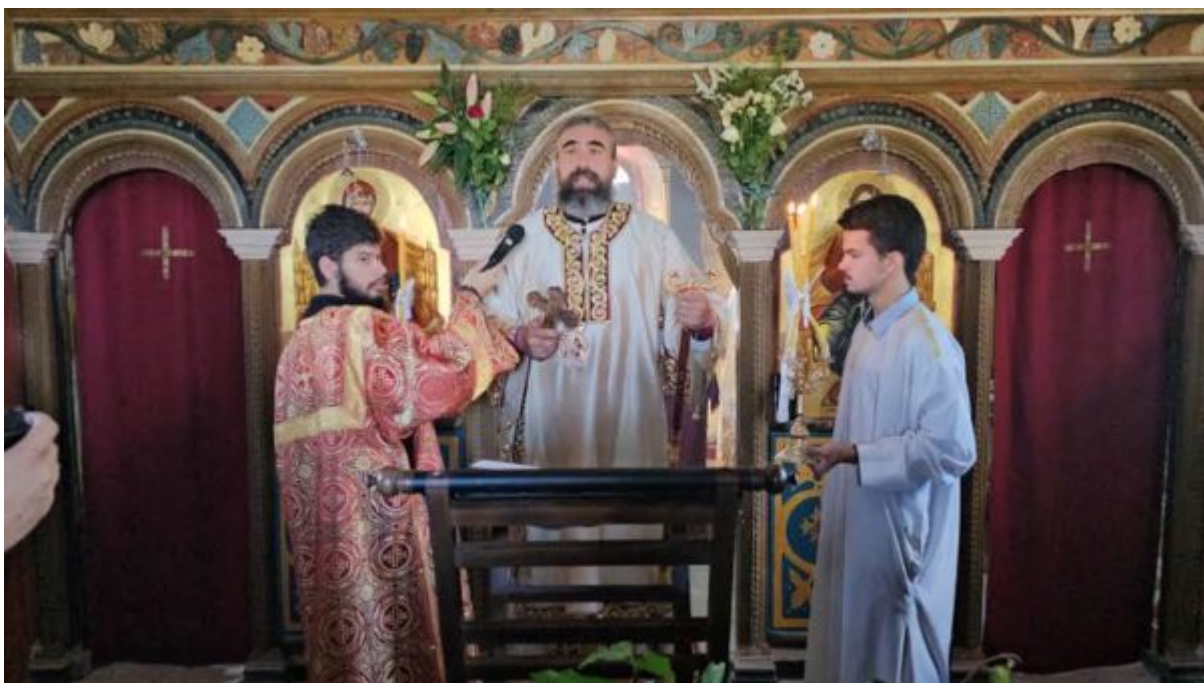

Весна Девић

Фото: Жељко Драшковић

mitropolija.com